

Spm. nr. S 514

Til landbrugs- og fiskeriministeren (13/11 96) af:

Kristen Touborg (SF):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med landbrugsloven, at en landmand, som afgiver ukorrekte oplysninger om sine arealer i en ansøgning om fortrinsstilling til suppleringsjord, efterfølgende kan lovliggøre sin fortrinsstilling ved at frasælge et stykke jord f.eks. til sin søn?«

Begrundelse

Der henvises bl.a. til Landbrugsmagasinet nr. 44 og 46/1996, som beskriver nogle eksempler. Spørgeren ønsker imidlertid med spørgsmålet at få belyst det principielle i sagen.

Svar (28/11 96)

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Den konkrete sag, der er omtalt i »Landbrugsmagasinet«, kan jeg ikke udtale mig om, da den er påklaget til Strukturdirektoratet. Jeg vil dog benytte lejligheden til at præcisere, at sagen ikke – som forudsat af spørgeren på grundlag af »Landbrugsmagasinet« fremstilling – handler om oplysninger afgivet af en landmand, der ønsker fortrinsstilling. Sagen drejer sig – bl.a. – om oplysninger afgivet af en landmand, der har søgt jordbrugskommissionen om tilladelse til at erhverve yderligere en landbrugsejendom. I denne forbindelse er der en eller flere naboer, der har ønsket fortrinsstilling, og som har klaget over den primære købers efterfølgende frasalg af jord til en søn.

Generelt om spørgsmålet skal jeg bemærke følgende:

Afgørelser efter landbrugsloven skal træffes på grundlag af korrekte oplysninger. En ansøger, der f.eks. søger om tilladelse til at erhverve en landbrugsejendom skal afgive korrekte oplysninger til myndighederne, og myndighederne skal sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, herunder foretage en vurdering af ansøgerens oplysninger, inden der træffes afgørelse. I den forbindelse kan det forekomme, at ansøgerens oplysninger må korrigeres.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt den primære ansøger, der ved køb af jord har overskredet 70 ha-grænsen, kan frigøre sig fra reglerne om fortrinsstilling ved at frasælge jord til anden side, f.eks. til en søn, bemærkes, at en nabos fortrinsstilling til suppleringsjord i visse situationer kan bortfalde ved et sådant frasalg. Dette kan måske virke stødende på den, der ellers ville have fortrinsstilling. Landbrugslovens regler giver imidlertid ikke en egentlig ret til suppleringsjord, men alene en fortrinsstilling til suppleringsjord. En ansøger har ikke pligt til at afstå jord til en fortrinstitlet, men kan vælge at afhænde jord til anden side – således også til en søn. I tilfælde, hvor et salg af jord til anden side ikke er reelt og således har karakter af omgåelse, skal myndighederne naturligvis gribe ind.

Spm. nr. S 595

Til arbejdsministeren (21/11 96) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Finder ministeren, at de kritikpunkter Konkurrencerådet fremkom med i sin udtalelse af 26. april 1995 vedr. konkurrenceforholdene mellem private og offentlige kursusudbydere er imødekommet med de vedtagne lovændringer af 15. december 1996?«

Begrundelse

Der er den seneste tid opstået tvivl om, hvorvidt lovændringerne fra december 1995 som tilsigtet har medført lempeligere vilkår for private kursusudbydere eller ej. Ministeren bedes således redegøre for konkurrenceforholdene mellem private og offentlige kursusudbydere, herunder om Konkurrencerådets udtalelse fra april 1995 er fulgt.

Svar (28/11 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Den omtalte lovændring, som jeg går ud fra er lovændringen fra december 1995, træder – på nær et enkelt punkt om deltagerbetaling – først i kraft den 1. januar 1997. Der kan derfor naturligvis ikke siges noget på nuværende tidspunkt